

רב"ט סרויה רות רמו ז"ל

רב"ט סרויה רות ז"ל
בת 19 בנפלה

בת ז'קלין ויונתן

נולדה בחדרה

ב-כ"ח באב תשכ"ו, 14/8/1966

התגייסה ב-נובמבר 1984

נפלה בעת שירותה

ב-כ"ג באדר ב' תשמ"ו, 3/4/1986

שרתה בחיל החימוש

יחידה: מפאו"ג 143

נקברה בחדרה

שורה: 1, קבר: 4.

הותירה הורים, ארבע אחיות ושני אחים

קורות חיים

בת ז'קלין ויונתן. נולדה ביום כ"ח באב תשכ"ו (14.8.1966) בחדרה. החלה את לימודיה בבית-הספר היסודי 'שילה' בגבעת אולגה והמשיכה בתיכון 'תחכמוני' בחדרה, במגמת האופנה, שבה ראתה את עתידה. וכפי שהעידה מורתה לאופנה: "שובבות, חדות נעורים, עליזות ועם זאת תום וטוב-לב - אלה מקצת מתכונותיה של רותי. קומתה התמירה הבליטה אותה בחדר הכיתה ועשתה את נוכחותה לדומיננטית. היתה מסורה ונאמנה למגמת האופנה, אהבה להתמסר ללימודים והשתדלה להגיע להישגים נאים. היתה לה יראת כבוד בפני מבוגרים ממנה... להיזכר ברותי הנמצאת בחדר, בכיתה, בטיול הוא להאמין ביפה ובטוב שבחיים". רותי היתה נערה תמירה ויפה, בעלת עיניים שחורות ובוהקות, מלאה שמחת חיים, שבשעות הפנאי אהבה לטייל ברחבי הארץ. היא הרבתה לקרוא והיתה אורחת קבועה בספרייה. היתה מוקפת חברות וחברים ואהובה בכל מקום שאליו פנתה. חבריה מצאו אצלה אוזן קשבת והכול ידעו שניתן לסמוך עליה לבטוח בה בכל דבר. רותי היתה נכונה לעזור לכול, בגלוי ובסתר. היו לה חברות מבתי הרוסים, שנהגה לארח אותן בביתה בשבתות כדי להעניק להן בית חם. היתה אהובה על ילדים והחזירה להם אהבה. רותי היתה הרוח החיה בבית הוריה, אהבה מאוד את משפחתה והעניקה לה כבוד רב. באמצע נובמבר 1984 גויסה לצה"ל והוצבה לשרת בחיל-החימוש. רותי השתלבה במהרה במסלול הצבאי והתחבבה על כל סובביה. ביום כ"ג באדר ב' תשמ"ו (3.4.1986) נפלה בעת שירותה. היא הובאה למנוחות בבית-העלמין הצבאי בחדרה. הותירה אחריה הורים, ארבע אחיות - אתי, ריקי, כותל ורחל ושני אחים - שמואל ויוסי.

רב"ט סרויה רות רמו ז"ל

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדה: "רותי היתה חיילת למופת, אהודה על חיילי היחידה ומפקדיה".

משפחתה רכשה ספרי משנה לזכרה. מתוך דברים שכתבה אחותה, כותל: "ילדה גבוהת קומה, עם שיער שובב, / עיניים שחורות ובוהקות, ושיניים שאינן חוסכות חיוך. / בכל ימיה היתה לעזר, בגלוי וגם בסתר. / היינו חמישה, אך כמו אחר, לפרוק מטען - יכולנו רק כולנו, / פתאום אחת איננה, פתאום הכל שקט, / אחת ממנו הנה נשרה לה, כך, מבלי להיפרד". ומתוך שיר שכתבה אחותה, אתי: "היתה לי אחות - / ילדה, אישה, מין תמימות מעושה / מין נאיביות רכה. / עזבה את עולמנו בטרם עת, / בלי להיפרד / לומר שלום, סליחה, / או כל מלה אחרת".

רות סרויה

רות (רותי), בתם של ז'קלין ויהונתן, נולדה בכ"ט באב תשכ"ו (14-8-1966) בחדרה. רותי למדה בבית הספר הממלכתי דתי "שילה" בגבעת אולגה, ולאחר מכן בבית הספר התיכון "תחכמוני" בחדרה, במגמת אופנה, שבה ראתה את עתידה. העידה מורתה לאופנה: "שובבות, חדות נעורים, עליזות ועם זאת תום וטוב - לב, אלה מקצת מתכונותיה של רותי. קומתה התמירה הבליטה אותה בחדר הכיתה, ועשתה אותן לדומיננטיות. היתה מסורה ונאמנה למגמת האופנה, אהבה להתמסר ללימודים והשתדלה להגיע להישגים נאים. היתה לה יראת כבוד בפני מבוגרים ממנה... להיזכר ברותי הנמצאת בחדר, בכיתה, בטיול, הוא להאמין ביפה ובטוב שבחיים."

רותי היתה נערה תמירה ויפה, בעלת עיניים שחורות ובוהקות מלאת שמחת חיים, שבשעות הפנאי אהבה לטייל ברחבי הארץ. היא הרבתה לקרוא והיתה אורחת קבועה בספרייה. היתה מוקפת חברים וחברות ואהובה בכל מקום שאליו פנתה.

רות סרויה

חבריה מצאו אצלה אוזן קשבת והכל ידעו שניתן לסמוך עליה, ולבטוח בה בכל דבר. רותי היתה נכונה לעזור לכל, בגלוי ובסתר. היו לה חברות מבתים הרוסים, שנהגה לארח אותן בביתה בשבתות כדי להעניק להם בית חם. היתה אהובה על ילדים, והחזירה להם אהבה. רותי היתה הרוח החיה בבית הוריה, אהבה מאד את משפחתה והעניקה לה כבוד רב.

באמצע חודש נובמבר 1984 גויסה לצה"ל והוצבה לשרת בחיל החימוש. רותי השתלבה במהרה במסלול הצבאי והתחבבה על כל סובביה

ביום כ"ג באדר ב' תשמ"ו (3.4.1986) נפלה רותי בתאונת נשק. הובאה למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בחדרה. הותירה אחריה הורים, ארבע אחיות: אתי, ריקי, כותל ורחל, ושני אחים: שמואל ויוסי.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדה: "רותי היתה חיילת למופת, אהודה על חיילי היחידה ומפקדיה."

רות סרויה

משפחתה רכשה ספרי משנה לזכרה.

מתוך דברים שכתבה אחותה, כותל:

ילדה גבוהת קומה, עם שיער שובב,

עיניים שחורות ובוהקות,

ושיניים שאינן חוסכות חיוך.

בכל ימיה היתה לעזר, בגלוי

וגם בסתר.

היינו חמישה, אך כמו אחד.

יכולנו רק כולנו,

פתאום אחת איננה,

פתאום הכל שקט.

אחת ממנו הנה נשרה לה,

מבלי להיפרד."

מתוך שיר שכתבה אחותה, אתי:

היתה לי אחות, ילדה, אישה,

מן תמימות מעושה

רות סרויה

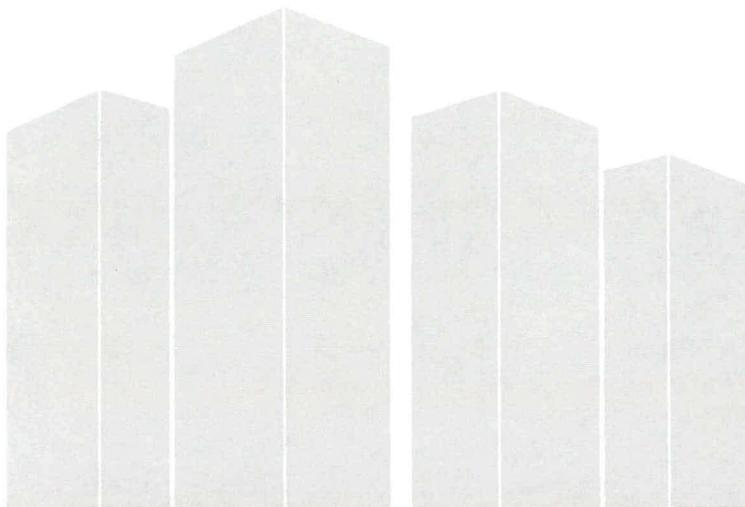
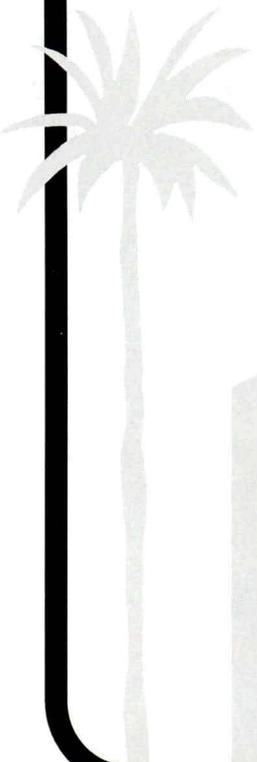
מין נאיביות רכה.

עזבה את עולמנו בטרם עת,

בלי להיפרד

לאמר שלום, סליחה,

או כל מילה אחרת.

יד לבנים - חדרה

רות סרויה
בת ג'קלין ויהונתן סרויה

כ"ט באב תשכ"ו 14/08/66
כ"ג באדר ב' תשמ"ו 03/04/86

נולדה ביום
נפלה ביום